

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jo, forslaget om et agentur vil helt klart gøre, at menneskerettighederne vil få større tyngde, ikke i Europa, men kun i EU, og det er det, der er den centrale forskel.

Der findes altså snart 20 lande i Europa, som ikke er med i EU, men er med i Europarådet, og dem vil man hensætte i en frit flyvende tilstand, hvor man netop ikke har mulighed for at kontrollere deres menneskerettighedstilstand, at være inde og monitorere de demokratiske valg. Man slipper dem og giver faktiske frie hænder til dem, der virkelig ønsker at krænke menneskerettighederne. Det er punkt 1.

Kl. 13.25

Punkt 2 er selvfølgelig, at vi betragter det som noget helt centralt, at menneskerettigheds-spørgsmålene ligger på et mellemstatsligt niveau, at de ligger i en mellemstatslig forsamling, hvor det i sidste instans er landenes egne domstole, egne myndigheder, som vælger at fortolke de helt centrale ting, som hr. Per Clausen jo peger på: den frie ejendomsret og retten til lige udannelse og alle andre forhold, som har været inde i diskussionen. Det bør være den danske Højesteret og ikke EF-Domstolen, der med forrang skal afgøre de ting.

Derfor ser vi den konflikt, der er mellem Menneskerettighedsdomstolen som en mellemfolkelig domstol og EF-Domstolen som en overstatslig domstol.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Men er hr. Morten Messerschmidt ikke enig i, at det problem, der angår alle de lande, der ligger uden for EU – og det er ganske mange, det har hr. Morten Messerschmidt jo ret i, faktisk stadig væk flere, end der er med i EU – kunne løses, hvis vi bare fik alle de her lande ind i EU: Ukraine og hvad der ellers findes af lande uden for EU? Er hr. Morten Messerschmidt ikke enig i, at det ville være en rigtig strategi? Hvis man sådan for alvor bekymrer sig om menneskerettighederne, må de lande vente, indtil de kan komme ind i EU, og så skal vi nok sørge for, at de overholder menneskerettighederne.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu vil det jo være hr. Per Clausen bekendt, at EU i forvejen har temmelig store problemer med at fungere, og jeg tror ikke, de problemer vil bli-

ve mindre, hvis vi skal overveje at optage f.eks. Rusland. Det vil jeg i al beskedenhed mene. Derfor er løsningen selvfølgelig ikke, at man tager alle de her lande med ind i EU. Løsningen er, at man klart og konsekvent siger til EU: Bland jer udenom! Menneskerettigheder er ikke et EU-anliggende.

EU skal tage sig af grundlæggende bestemmelser om frihandel og tekniske standarder på miljøområdet og forbrugersikkerhed og alle sådan nogle ting, men menneskerettighederne som sådan skal altså ligge i Europarådet under Menneskerettighedsdomstolen, ikke bare for, at de kan dække hele det europæiske kontinent, men sandelig også for at sikre, at det her altså er et mellemstatsligt værktøj, ikke et overstatsligt, som man vil gøre det til i EU.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

En af de vigtigste menneskerettigheder er ytringsfriheden, og det, hr. Morten Messerschmidt lægger op til, er, at det er klogere, at en danskers ytringsfrihed skal blive bedømt af en russisk dommer, en aserbajdsjansk dommer, en armensk dommer, frem for at blive vurderet af en dommer i EU-regi, hvor der er 25 demokrati-er.

Jeg mener simpelt hen ikke, at hr. Messerschmidts argumentation holder, for er det virkelig hr. Messerschmidts budskab til den danske befolkning, at hvis der er problemer med ytringsfriheden, så skal man gå hen og spørge en dommer fra Rusland eller Aserbajdsjan, og så føler Dansk Folkeparti sig trygge ved, at de nok skal sikre, at man får den grundlovssikrede ytringsfrihed?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Fru Charlotte Antonsen har jo slet ikke forstået, hvad vi taler om. Det, der er emnet her, er netop, at menneskerettigheder ikke skal være overstatslige. Menneskerettigheder skal hvile på det mellemfolkelige niveau, og det er derfor, at det er afgørende, at det bliver i europarådssammenhæng, for det hviler netop på mellemfolkelige overenskomster. Derfor vil det i sidste ende ikke være f.eks. en russisk dommer, der kan dømme Danmark eller en dansk borger, for det vil i sidste ende ikke være Menneskerettighedsdomstolen, som har den direkte adkomst til at dømme. Det har de danske myndigheder, som så kan vælge at tillægge den dom afgørende betydning.